

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XIX Nihil utiq[ue] Lutherus h[...] q[uod] haeresi su[a]e faueat, nisi q[uod]
nusq[ue] hac nome[n]clatura nouu[m] instrume[n]tu[m] ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

De sacra sacerdotij defensione cōtra Lutherū

VI

mant: neq; enim sancta sanctorū simpliciter omnibus sunt in-
accessa, uerum his appropinquat magis pontificū sacra distin-
ctio, deinde sacerdotum ordo, quos deinceps & ministrorum
sequitur gradus. Hæc Dionysius.

Ordinum
distinctio

¶ Philo quinetiā qui & Petro familiaris Romæ fuisse tra-
ditur, in libro cui titulū fecit de uita theoretica supplicum, de
christianis loquens qui partes Aegypti circa Alexandriā in-
colebant, mentionē facit sacrorū ministrorū atq; sacerdotū &
episcopi, docens quomodo sacerdotes ac ministri exhibeāt of-
ficia sua, uel quæ sit super omnia episcopalis apicis sedes. Hæc
apud Eusebium libro. 2. cap. 17.

XVII

¶ Clemens deniq; Iacobo Hierosolymorū epō cotidianæ
prædicationis quā Petrus exercuit quædā breuiter memorat,
inter quæ, quid epī facturi sint etiā docuisse recenset, nimirū
epōs sacerdotes suos ac cūctos reliquos ecclesiæ ministros atq;
omnē plebē sibi cōmissam uerba & mādāta diuina instruere,
& amare. Hosq; oēs eorū epōs tota animi uirtute diligere ut
oculos suos, quia oculi sunt illorū. Eorū præceptis in omnib;
obedire, etiā si ipsi aliter (quod absit) agāt, memores scilicet il-
lius dominici præcepti, quæ dicunt facite, quæ autē faciunt,
facere nolite. Hæc ille. Ex tot patrū tam concordī sententia
certissime colligitur, haudquāq; sacerdotiū heri aut nudiuster-
tius, sed ab ipsis ecclīæ primis unguiculis institutū fuisse. Qua-
re quū Lutherus nullum orthodoxum afferre possit, qui libro
quouis ædito contrariū testetur, sed nec scripturæ syllabā ali-
quam producere queat illorū patrū assertionibus reclamātem
quid prohibebit quo minus ipsi contra Lutherū de ueritate sa-
cerdotij iustissime præscribamus?

XVIII

Episcopi do-
cere debent

Mat. 23.

Corrolarium.

¶ Nihil utiq; Lutherus h3 q; hæresi suæ faueat, nisi q; nusq;
hac nomē clatura nouū instrumētū utat, hoc est q; nusq; tribu
at hoc uocabulū illis, quos hodie uocam⁹ sacerdotes. At istd
parū aut nihil mouebit eū, qui rationē diligenter expendit,
cur hanc appellationē apostoli uitauerint, nimirū quia uetus
adhuc currebat sacerdotium, & in templo cotidie sacrificaba-
tur. Quamobrem ne confunderent hæc inuicem sacerdotia,
placuit interim pro sacerdotib⁹ nouis, alijs uti nūcupationib⁹

XIX

Apłi uitabāt
sacerdotis uo-
cabulum

Varia sacere-
dotum appel-
latio.

CONGRESSVS PRIMVS

I. Corin. 12
Ephes. 4

Hos igit aliquando presbyteros, aliquando ministros, nonnunquam episcopos & pastores appellasse palam est, quoadusque uetus sacerdotium esset una cum templo sublatum funditus. Vbi uero templum euersum fuisset & ueteres ad nihilum reducti sacerdotes, iam passim ab omnibus, nostri presbyteri sacerdotes uocati sunt.

XX

Conclusio
authoris

Prima ratio.

Secunda ratio

Tertia ratio.

Quarta ratio.

Quinta ratio

Epylogus.

¶ Et hoc tibi ceu copertissimum uelim teneas lector, Lutherum e scripturis nec minimum apicem habere, qui uisibili sacerdotio reluctetur, sed neque ullum ex cunctis ecclesie praesidibus orthodoxis, qui dogma istud uel semel testatus fuerit, sed omnes uno ore proclamasse penitus in contrarium. Hic igit primus in Lutherum sit congressus noster. Quando sacerdotum ueritas concorditer a patribus omnibus per totum ecclesiae decursum abunde sit asserta, nec est quisquam orthodoxus qui dissentiat, sed nec ulla scriptura potest adduci, quae huic ueritati repugnat, quis non dilucide cernat, nos de ueritate sacerdotum contra Lutherum iure praescripisse. Supra modum utique mirandum esset, quod Christus ecclesiam suam quam tanto precio, nempe sui sanguinis, redemit, tanto tempore neglexisset tam caeco errore implicitam. Neque minus mirandum, quod spiritus sanctus qui potissimum eius rei gratia missus fuerat, ut ecclesiam in omnem duceret ueritatem, passus eam fuisset tam diu se duci. Sed nec est credibile quod praesides ecclesiarum, quum tot citra nascentis ecclesiae tempora praecessissent, & ad regendam ecclesiam ab ipso spiritu fuissent constituti, quemadmodum inferius ostendemus, non est (inquam) credibile, quod omnes ad unum in tantis tenebris, tot saecula fuissent hallucinati, ut tam horrendum mendacium publicitus docerent. Postremo superat omnem admirationem, quod quum tot ecclesiae quae per Christianum orbem sparsae sunt, tanta cura, tamque sollicitudine Christi, simul & sacri spiritus eius, atque praesidium eis ad hoc institutorum, haecenus gubernatae sint, tanta potuit omnium esse conspiratio, praesertim in tam foedum errorem & mendacium, quod (si Lutheri credimus) adeo perniciosum est, ut ipsum ad iniuriam testamenti dominici confictum affirmare non uereatur. Si quis igit Christi pro nobis sollicitudinem animo attento contemplet, si sacri spiritus non ociosam in ecclesia residentiam indubitanter credat, si praesides, non uita solum, uerum etiam doctrina, miraculisque clarissimorum, testimonia tot & tam